Bijsluiter: informatie voor de gebruiker

Claforan 1000 mg poeder en oplosmiddel voor oplossing voor injectie
cefotaxim

Lees goed de hele bijsluiter voordat u dit medicijn toegediend krijgt want er staat belangrijke informatie in voor u.
- Bewaar deze bijsluiter. Misschien heeft u hem later weer nodig.
- Heeft u nog vragen? Neem dan contact op met uw arts of apotheker.
- Krijgt u last van een van de bijwerkingen die in rubriek 4 staan? Of krijgt u een bijwerking die niet in deze bijsluiter staat? Neem dan contact op met uw arts of apotheker.

Inhoud van deze bijsluiter
1. Wat is Claforan en waarvoor wordt dit medicijn gebruikt?
2. Wanneer mag u dit medicijn niet toegediend krijgen of moet u er extra voorzichtig mee zijn?
3. Hoe gebruikt u dit medicijn?
4. Mogelijke bijwerkingen
5. Hoe bewaart u dit medicijn?
6. Inhoud van de verpakking en overige informatie

1. Wat is Claforan en waarvoor wordt dit medicijn gebruikt?

Claforan is een antibioticum op basis van cefotaxim en behoort tot de groep van de cefalosporines. Antibiotica zijn middelen ter voorkoming of bestrijding van bepaalde infecties.

Claforan kan gebruikt worden voor de behandeling van ernstige infecties die veroorzaakt worden door bacteriën waartegen cefotaxim werkzaam is. Deze infecties kunnen voorkomen ter hoogte van:
- de onderste luchtwegen
- de neus, de keel, de oren
- de botten en gewrichten
- de geslachtsorganen, bijvoorbeeld in geval van adnexitis (ontsteking van de eierstokken en de eileiders) of gonorroe (seksueel overdraagbare infectie veroorzaakt door gonokokken)
- de huid en de weke delen

Claforan kan ook gebruikt worden bij:
- nier- en urineweginfecties, ingeval de infectie is opgelopen tijdens een verblijf in het ziekenhuis
- infectie die wordt veroorzaakt door tekenbeten (de ziekte van Lyme, ook borreliose genoemd)
- bloedvergiftiging (sepsis)
- hersenvliesontsteking veroorzaakt door bacteriën
- endocarditis (ontsteking van de hartwand)
- infecties in de buikholte
- vermoeden van ernstige infecties bij pasgeborenen

2. Wanneer mag u dit medicijn niet toegediend krijgen of moet u er extra voorzichtig mee zijn?

Wanneer mag u dit middel niet toegediend krijgen?
- U bent allergisch voor een van de stoffen in dit medicijn. Deze stoffen kunt u vinden in rubriek 6 van deze bijsluiter.
- U bent allergisch voor antibiotica uit de groep van de cefalosporines.
- U bent zwanger of u geeft borstvoeding (zie rubriek “Zwangerschap en borstvoeding”).
- U na het gebruik van cefotaxim of andere cefalosporinen ooit last hebt gehad van ernstige huiduitslag of loslatende huid, blaarvorming en/of aften in de mond.

Gebruik Claforan niet of vertel het uw arts als één van bovenstaande op u van toepassing is.

Wanneer moet u extra voorzichtig zijn met dit medicijn?

Wees bijzonder voorzichtig met Claforan.
Er zijn ernstige huidreacties gemeld in verband met de behandeling met cefotaxim, waaronder het syndroom van Stevens-Johnson, toxische epidermale necrolyse, geneesmiddelenreactie met eosinofilie en systemische symptomen (DRESS) en acute gegeneraliseerde exanthemateuze pustulose (AGEP). Stop met het gebruik van cefotaxim en roep onmiddellijk medische hulp in als u een van de in rubriek 4 beschreven symptomen in verband met deze ernstige huidreacties opmerkt.

Neem contact op met uw arts of apotheker voordat u dit medicijn gebruikt.

- Als u allergisch bent voor penicillines is het mogelijk dat u ook allergisch bent voor Claforan. Informeer daarom uw arts over een bestaande allergie voor antibiotica. Ernstige, soms fatale, overgevoeligheidsreacties werden gerapporteerd na gebruik van Claforan (zie rubriek 4 “Mogelijke bijwerkingen”). De toediening van Claforan zal onder strikt medisch toezicht gebeuren om te controleren hoe u op Claforan reageert.
- Uw arts zal regelmatig uw nierfunctie controleren:
    - In geval van gelijktijdige behandeling met aminoglycosiden (een andere antibioticaklasse) of met andere medicijnen die schadelijk kunnen zijn voor de nieren (zie rubriek “Gebruikt u nog andere medicijnen?”).
    - Als u bejaard bent.
    - Als u lijdt aan een verminderde werking van de nieren (nierfunctiestoornis).
- Als u ernstige huidreacties ontwikkelt, neem dan onmiddellijk contact op met uw arts (zie ook de rubriek 4 “Mogelijke bijwerkingen”).
- Bij behandelingen die langer dan 7 tot 10 dagen duren, moet uw bloed regelmatig gecontroleerd worden. In geval van abnormale waarden, zal u de behandeling met Claforan moeten stopzetten. Zie ook rubriek 4 “Mogelijke bijwerkingen”.
- Als u last krijgt van een ernstige en aanhoudende diarree tijdens de behandeling of in de weken erna. Neem in dit geval onmiddellijk contact op met uw arts. Dit kan namelijk een teken zijn van een ernstige ontsteking in de darmen (pseudomembraneuze colitis). Een dergelijke infectie is zeldzaam maar kan levensbedreigend zijn. De behandeling met Claforan zal onmiddellijk gestopt worden en de nodige behandeling zal ingesteld worden. Neem in dit geval geen medicijnen die de darmbeweging verhinderen.
- Als u een vermindering van uw bewustzijn, verwardheid, abnormale bewegingen of stuipen vaststelt, neem dan onmiddellijk contact op met uw arts. Deze verschijnselen kunnen wijzen op een hersenaandoening, encefalopathie genaamd (zie ook rubriek 4 “Mogelijke bijwerkingen”).
- Bij behandeling met antibiotica, vooral bij een langdurige behandeling, is het mogelijk dat er zich zogenaamde resistente organismen ontwikkelen waartegen Claforan niet werkzaam is. Daarom zal uw arts u regelmatig onderzoeken.
- Als u nog andere medicijnen gebruikt of wilt gebruiken, lees dan ook de rubriek “Gebruikt u nog andere medicijnen?” aandachtig.

Raadpleeg uw arts indien één van de bovenstaande waarschuwingen voor u van toepassing is, of dat in het verleden is geweest.

Kinderen
Zie rubriek 3 “Hoe gebruikt u dit medicijn?” voor dosering bij kinderen.

Gebruikt u nog andere medicijnen?
Gebruikt u naast Claforan nog andere medicijnen, heeft u dat kort geleden gedaan of gaat u dit misschien binnenkort doen? Vertel dat dan uw arts of apotheker.

Claforan kan het neurotoxische (schadelijk voor de zenuwcellen) effect van neurotoxische medicijnen versterken.

Gelijktijdig gebruik van Claforan met medicijnen die schadelijk kunnen zijn voor de nieren, zoals aminoglycosiden (een andere antibioticaklasse)of plasmiddelen (vb. furosemide), kan de mogelijke schadelijke effecten op de nieren versterken. Uw arts zal uw nierfunctie regelmatig controleren.

Wanneer u lijdt aan een verminderde werking van de nieren, kan het nodig zijn om uw dosis Claforan te verminderen bij gelijktijdig gebruik met probenecid (een medicijn tegen jicht).

Gedurende een behandeling met Claforan kunnen sommige testen verstoord worden. Voorbeelden zijn de Coombs-test en de bepaling van het bloedsuiker bij diabetespatiënten. Vraag uw arts welke testen wel toegepast kunnen worden.

Waarop moet u letten met eten, drinken en alcohol?
Niet van toepassing

Zwangerschap, borstvoeding en vruchtbaarheid
Bent u zwanger, denkt u zwanger te zijn, wilt u zwanger worden of geeft u borstvoeding? Neem dan contact op met uw arts of apotheker voordat u dit medicijn gebruikt.

Zwangerschap
Er zijn onvoldoende gegevens over het gebruik van Claforan bij zwangere vrouwen. De veiligheid van Claforan werd niet aangetoond tijdens de zwangerschap.
Claforan gaat via de placenta naar uw ongeboren kind. Gebruik daarom geen Claforan tijdens de zwangerschap tenzij uw arts dit noodzakelijk vindt en de voorziene voordelen voor u opwegen tegen de mogelijke risico's.

Borstvoeding
Claforan wordt uitgescheiden in de moedermelk. Wanneer u Claforan gebruikt terwijl u borstvoeding geeft, kan het niet uitgesloten worden dat uw kind diarree en eventueel gevoelige darmen krijgt. Daarom moet er gekozen worden tussen het stoppen van de borstvoeding of het stoppen van uw behandeling met Claforan met in acht name van het voordeel van de borstvoeding voor het kind en het voordeel van de therapie voor uzelf.

Rijvaardigheid en het gebruik van machines
In het geval van nevenwerkingen zoals duizeligheid, kan het vermogen om u te concentreren of aangepast te reageren, verminderd zijn. Indien deze reacties optreden mag u niet rijden en geen machines bedienen.
In het geval van bijwerkingen zoals duizeligheid of encefalopathie (een hersenaandoening) (waaronder eventueel stuipen, verwardheid, verminderd bewustzijn, bewegingsstoornissen), mag u u geen machines bedienen of voertuigen besturen.

Claforan bevat natrium
Neem contact op met uw arts of apotheker als u langdurig 8 of meer injectieflacons per dag nodig heeft, vooral als u is aangeraden een zoutarm (natriumarm) dieet te volgen.

3. Hoe gebruikt u dit medicijn?

Gebruik dit medicijn altijd precies zoals uw arts of apotheker u dat heeft verteld. Twijfelt u over het juiste gebruik? Neem dan contact op met uw arts of apotheker.

Toedieningsweg en toedieningswijze:
Claforan zal door gekwalificeerd verplegend personeel toegediend worden. Dit kan door middel van een injectie in een spier (intramusculair) of in een ader (intraveneus).

In geval van intraveneuze injectie, moet de inhoud van een injectieflacon Claforan langzaam ingespoten worden gedurende 3 tot 5 minuten. Snelle intraveneuze toediening kan lijden tot ernstige hartritmeafwijkingen (zie rubriek 4 “Mogelijke bijwerkingen”).

Claforan mag nooit samen met aminoglycosiden gemengd worden in dezelfde spuit of infuusoplossing.

De geadviseerde dosering is:
De dosering, de wijze en de frequentie van toediening zijn afhankelijk van de aard en de ernst van de infectie, uw algemene toestand en de gevoeligheid van de kiemen voor Claforan.

- ***Volwassenen en kinderen ouder dan 12 jaar***
  De aanbevolen dosering is 2 gram per dag, toegediend in twee injecties. Tussen twee injecties moet minimaal 12 uur liggen.
  Bij ernstige infecties kan de dosis verhoogd worden tot 12 gram per dag, verdeeld over 3 of 4 injecties. Bij hogere doseringen moet tussen twee injecties minimaal 6 tot 8 uur liggen.

  Volgende tabel geeft een overzicht van de gebruikelijke doseringen:

Aard van de infectie	**Eenheidsdosis**	**Tijd tussen de dosissen**	**Dagelijkse behandelings-dosis**
Niet gecompliceerde infecties	1 gram	12 uur	2 gram
Matige infecties	1 - 2 gram	12 uur	2 - 4 gram
Ernstige infecties	2 - 3 gram	8 - 6 uur	6 - 12 gram

  Bij gonorroe is een éénmalige intramusculaire dosis van 0,5 gram voldoende, zowel bij de man als bij de vrouw. Bij minder gevoelige gonokokken is één dosis van 1 gram aanbevolen.

- ***Gebruik bij kinderen***

  - ***Zuigelingen en kinderen jonger dan 12 jaar***
    De aanbevolen dosering is 50 tot 100 mg per kg lichaamsgewicht per dag, verdeeld over 2 tot 4 injecties. In bijzondere gevallen kan de dosering tot 200 mg/kg lichaamsgewicht worden verhoogd.

  - ***Prematuren***
    Omdat de nierfunctie bij prematuren nog niet voldoende ontwikkeld is, wordt aanbevolen niet hoger te doseren dan 50 mg per kg lichaamsgewicht per dag.

- ***Nierfunctiestoornis***
  Bij patiënten met een creatinineklaring van minder dan 10 ml/minuut dient, na een initiële normale dosis, de onderhoudsdosis naar de helft van de normale dosis (zie tabel 1) te worden verlaagd zonder de frequentie van toedienen te veranderen.

  Bij patiënten onder hemodialyse : 1 tot 2 g dagelijks, afhankelijk van de ernst van de infectie; op de dag van de hemodialyse moet cefotaxim toegediend worden na de dialyse.

  Bij patiënten onder peritoneale dialyse: 1 tot 2 g per dag, afhankelijk van de ernst van de infectie; cefotaxim wordt niet verwijderd door peritoneale dialyse.
  Deze dosering is voldoende om de meeste ernstige infecties doeltreffend te behandelen.

- ***Infectie veroorzaakt door tekenbeten (Ziekte van Lyme, ook borreliose genoemd)***
  De dagelijkse dosis bedraagt 6 gram Claforan gedurende 14 tot 21 dagen. Deze dosis wordt gewoonlijk verdeeld over 3 injecties, dus 2 g Claforan drie keer per dag.

Heeft u te veel van dit medicijn gebruikt?
Wanneer u te veel Claforan heeft gebruikt, neem dan onmiddellijk contact op met uw arts, apotheker of het Antigifcentrum (070/245.245).
Het is erg onwaarschijnlijk dat uw arts of het verplegend personeel u teveel Claforan toedienen. Als u niet zeker bent waarom u een dosis toegediend krijgt, stel dan de vraag aan uw arts of aan het verplegend personeel.
De symptomen van overdosering komen meestal overeen met de beschreven bijwerkingen (zie rubriek 4 “Mogelijke bijwerkingen”). Er bestaat een risico op encefalopathie (een hersenaandoening) bij toediening van dit soort antibiotica, in het bijzonder in het geval van een overdosering of nierfunctiestoornis.

Behandeling van overdosering: er bestaat geen specifiek tegengif. De behandeling is ondersteunend: versnelde eliminatie van het medicijn en behandeling van de bijwerkingen. Cefotaxim kan worden verwijderd door hemodialyse. Peritoneale dialyse is niet effectief in het verwijderen van cefotaxim.

Bent u vergeten dit medicijn te gebruiken?
Het is niet erg waarschijnlijk dat men zal vergeten u het medicijn toe te dienen zoals voorgeschreven door de arts. Als u echter toch denkt dat een dosis vergeten werd, meld dit dan aan uw arts of verplegend personeel.

Als u stopt met het gebruik van dit medicijn
Volg de door de arts voorgeschreven behandelingsduur en dosering nauwgezet op zodat de werking van Claforan volledig is. Onderbreek de behandeling niet te vroeg, zelfs niet als u zich beter voelt. Als niet alle bacteriën gedood zijn, kunnen de symptomen namelijk terugkomen.
Wanneer u van mening bent dat u de behandeling moet stopzetten wegens het optreden van een bijwerking, contacteer dan onmiddellijk uw arts vóór uw volgende dosis.

Heeft u nog andere vragen over het gebruik van dit medicijn? Neem dan contact op met uw arts of apotheker.

4. Mogelijke bijwerkingen

Zoals elk medicijn kan ook dit medicijn bijwerkingen hebben. Niet iedereen krijgt daarmee te maken.

Bij de bijwerkingen hieronder vermelden we telkens hoe vaak ze voorkomen.

De belangrijkste bijwerkingen zijn:

Stop met het gebruik van cefotaxim en vertel het onmiddellijk aan uw arts als u een van de volgende symptomen opmerkt:

• Roodachtige, niet-verhoogde, schijfvormige of cirkelvormige vlekken op de romp, vaak met blaren in het midden ervan, huidafschilfering, zweren in en rond de mond, keel, neus of aan de geslachtsdelen en ogen. Deze ernstige huiduitslag wordt mogelijk voorafgegaan door koorts en griepachtige symptomen (syndroom van Stevens-Johnson, toxische epidermale necrolyse);
• Wijdverspreide uitslag, hoge lichaamstemperatuur en vergrote lymfeklieren (DRESS-syndroom of geneesmiddelenovergevoeligheidssyndroom).
• Rode, schilferige, wijdverspreide huiduitslag met bultjes onder de huid en blaren in combinatie met koorts. De symptomen treden meestal op aan het begin van de behandeling (acute gegeneraliseerde exanthemateuze pustulose).

Mocht u één van onderstaande bijwerkingen ervaren, neem dan onmiddellijk contact op met uw arts of apotheker.

- Ernstige, plots optredende allergische reacties met opzwelling van het gezicht, de tong en de keel, vernauwing van de luchtpijptakken, soms evoluerend naar een shocktoestand (anafylactische reacties). Deze ernstige allergische reacties kunnen levensbedreigend zijn en moeten onmiddellijk behandeld worden.
  Het is niet geweten hoe vaak deze bijwerking optreedt.

- Verminderd bewustzijn, verwardheid, abnormale bewegingen of stuipen.
  Dit kan wijzen op encefalopathie (een aandoening van de hersenen). Deze bijwerking komt vooral bij hoge dosissen en bij een verminderde nierfunctie.
  Het is niet geweten hoe vaak deze bijwerking optreedt.

- Ernstige en aanhoudende diarree tijdens of in de weken na de behandeling. Dit kan wijzen op pseudomembraneuze colitis (ernstige ontsteking van de dikke darm). De behandeling met Claforan moet dan onmiddellijk gestopt worden en de diarree moet behandeld worden. Neem in dit geval geen medicijnen die de darmbeweging verhinderen.
  Het is niet geweten hoe vaak deze bijwerking optreedt.

Zeer vaak voorkomende bijwerkingen: kunnen voorkomen bij meer dan 1 op 10 personen
- Pijn op de toedieningsplaats bij inspuiting in de spieren

Vaak voorkomende bijwerkingen: kunnen voorkomen bij maximaal 1 op 10 personen
- Allergische huidreacties (roodheid, jeuk, bultjes)
- Schimmelinfecties (candida)
- Pijn aan de keelholte en het strottenhoofd.

Soms voorkomende bijwerkingen: kunnen voorkomen bij maximaal 1 op 100 personen
- Jarisch-Herxheimer reactie (verergering van de klachten als koorts, trillingen, hoofdpijn en pijn in de gewrichten)
- Eosinofilie (verhoging van bepaalde witte bloedcellen)
- Leukopenie (vermindering van bepaalde witte bloedcellen)
- Trombocytopenie (vermindering van het aantal bloedplaatjes)
- Stuipen
- Diarree
- Verhoging van de leverenzymes in het bloed (ALAT, ASAT, LDH, gamma GT en of alkalisch fosfatase) en/of van het bilirubine
- Huiduitslag (eventueel met blaren), jeuk, netelroos
- Verminderde nierfunctie of een voorbijgaande verhoging van het gehalte aan bepaalde stoffen in het bloed (zoals creatinine en ureum)
- Koorts, ontsteking op de toedieningsplaats, eventueel met aderontsteking

Zelden voorkomende bijwerkingen: kunnen voorkomen bij maximaal 1 op 1.000 personen
- Vaginale (schimmel)infecties
- Granulocytopenie (vermindering van bepaalde witte bloedcellen)
- Beenmergdefect
- Verwardheid
- Slechte opname van het medicijn ter hoogte van de toedieningsplaats

Niet bekend: frequentie kan met de beschikbare gegevens niet worden bepaald
- Ontwikkeling van niet gevoelige bacteriën
- Neutropenie (tekort aan witte bloedcellen)
- Hemolytische anemie (bloedarmoede door afbraak van het bloed)
- Agranulocytose (snelle daling van bepaalde witte bloedcellen)
- Beenmergfalen
- Pancytopenie (laag aantal bloedcellen)

- Hoofdpijn
- Duizeligheid
- Aritmie (stoornis in het hartritme door een te snelle intraveneuze toediening).
- Misselijkheid
- Braken
- Buikpijn
- Aangezien het oplosmiddel bij de intramusculaire vorm lidocaïne bevat kunnen allergische reacties op lidocaïne voorkomen.
- Leverontsteking (hepatitis, soms met geelzucht).
- Erythema multiforme (rode, onregelmatige vlekken)
- Veralgemeende huiduitslag met blaasjes gevuld met etter (AGEP)
- Interstitiële nefritis (een ontstekingsziekte van de nieren).

Bij behandelingen die meer dan 7 tot 10 dagen duren, zal uw bloed regelmatig gecontroleerd worden. Zie ook "Wanneer moet u extra voorzichtig zijn met Claforan?".

Het melden van bijwerkingen
Krijgt u last van bijwerkingen, neem dan contact op met uw arts of apotheker. Dit geldt ook voor bijwerkingen die niet in deze bijsluiter staan. U kunt bijwerkingen ook melden via :

België
Federaal Agentschap voor Geneesmiddelen en Gezondheidsproducten
www.fagg.be
Afdeling Vigilantie:
Website: www.eenbijwerkingmelden.be
e-mail: adr@fagg-afmps.be

Luxemburg
Centre Régional de Pharmacovigilance de Nancy of Division de la pharmacie et des médicaments de la Direction de la santé
Site internet : www.guichet.lu/pharmacovigilance

Door bijwerkingen te melden, helpt u ons om meer informatie te krijgen over de veiligheid van dit medicijn.

5. Hoe bewaart u dit medicijn?

Buiten het zicht en bereik van kinderen houden.
Bewaren beneden 25°C en beschermd tegen licht. Niet in de vriezer bewaren.
De oplossing onmiddellijk na bereiding gebruiken.

Een oplossing van 1 - 2 g/100 - 200 ml in de volgende infusievloeistoffen: NaCl 0,9%, glucose 5%, Ringer, is 24 uur houdbaar bij een temperatuur beneden 25°C.
De stabiliteit van Claforan in Solubeol® is voldoende gedurende één uur na oplossen.

Gebruik dit medicijn niet meer na de uiterste houdbaarheidsdatum. Die vindt u op het etiket en de doos na "EXP". Daar staat een maand en een jaar. De laatste dag van die maand is de uiterste houdbaarheidsdatum.

Spoel medicijnen niet door de gootsteen of de wc en gooi ze niet in de vuilnisbak. Vraag uw apotheker wat u met medicijnen moet doen die u niet meer gebruikt. Als u medicijnen op de juiste manier afvoert, worden ze op een juiste manier vernietigd en komen ze niet in het milieu terecht.

6. Inhoud van de verpakking en overige informatie

Welke stoffen zitten er in dit medicijn?
- De werkzame stof in dit medicijn is cefotaxim, onder de vorm van natriumcefotaxim.
- De andere stof in dit medicijn is (in de ampul met oplosmiddel) water voor injecties.

Het natriumgehalte van Claforan bedraagt 2,09 mmol/g. Zie rubriek 2, 'Claforan bevat natrium'.

Hoe ziet Claforan eruit en wat zit er in een verpakking?
Elke injectieflacon met poeder bevat 1000 mg cefotaxim als werkzame stof. Het is een poeder voor oplossing voor injectie dat langs intraveneuze (in een ader) of intramusculaire (in een spier) weg toegediend wordt. Voor gebruik wordt het poeder opgelost met het oplosmiddel.
Claforan 1000 mg is verkrijgbaar in dozen van 1, 5 en 25 injectieflacon(s) met poeder + 1, 5 en 25 ampul(len) met oplosmiddel.

Het is mogelijk dat niet alle genoemde verpakkingsgrootten in de handel worden gebracht.

Houder van de vergunning voor het in de handel brengen en fabrikant
Houder van de vergunning voor het in de handel brengen
Amdipharm Limited
Unit 17
Northwood House
Northwood Crescent
Northwood
Dublin 9
D09 V504
Ierland

: +32 800 78 941
e-mail: medicalinformation@advanzpharma.com

Fabrikant
S.C. Zentiva S.A.
50 Theodor Pallady Blvd.
District 3 - 032266 Bucharest
Roemenië

Nummer van de vergunning voor het in de handel brengen
België: BE116383
Luxemburg: 2003037190

Afleveringswijze: Medicijn op medisch voorschrift

Deze bijsluiter is voor het laatst goedgekeurd in 11/2025.

De volgende informatie is alleen bestemd voor beroepsbeoefenaren in de gezondheidszorg:

Bereiding van de oplossing
Om infectie te vermijden zal het oplossen onder strikt aseptische omstandigheden gebeuren. De oplossing onmiddellijk na het oplossen gebruiken.

Intramusculaire en intraveneuze injectie
Claforan 1000 mg oplossen in 4 ml water voor injecties.
Bij IV injectie wordt de inhoud van een injectieflacon Claforan langzaam geïnjecteerd gedurende 3 tot 5 minuten.

Onverenigbaarheden
Bij een combinatiebehandeling met aminoglycosiden mag Claforan niet in dezelfde injectiespuit of in dezelfde infusievloeistof worden gemengd.

Urgentiemaatregelen in geval van anafylactische shock
Vanaf de eerste tekenen (zweten, misselijkheid, cyanose), de injectie onderbreken, de naald ter plaatse laten of een veneuze toegang zoeken. Behalve de gewone urgentiemaatregelen, de patiënt neerleggen met de benen omhoog en de ademhalingswegen vrijmaken of vrijhouden.

Behandeling met urgentiegeneesmiddelen
In geval van een ernstige anafylactische reactie (geassocieerd met ademhalingsmoeilijkheden, hoge bloeddruk of shock), vormt de toediening van epinefrine de basisbehandeling. De intramusculaire toediening wordt aanbevolen boven de subcutane gezien de betere resorptie bij hoge bloeddruk. De intraveneuze injectie zal enkel uitgevoerd worden indien er een strenge bewaking van de patiënt mogelijk is en door een gespecialiseerd team. De epinefrine-oplossing moet eerst verdund worden en de injectie moet traag uitgevoerd worden.
De dosis epinefrine is:
- voor volwassenen: 0,3 tot 0,5 ml van een waterige 1/1000 (1 mg/ml) oplossing langs intramusculaire weg.
- voor kinderen: 0,01 ml/kg van een waterige 1/1000 (1 mg/ml) oplossing langs intramusculaire weg (max 0,5 ml).

Indien geen verbetering optreedt, mag na 5 minuten een tweede dosis toegediend worden langs intramusculaire weg. Bijwerkingen zoals myocard ischemie (tekort aan bloedtoevoer in het hart), ritmestoornissen en een hoge bloeddrukcrisis zijn mogelijk maar ze treden zelden op bij intramusculaire inspuiting.
In geval van netelroos, oedeem en/of jeuk, is het aangeraden om tevens een H_1 antihistaminicum toe te dienen via parenterale weg.
De intraveneuze of indien dit moeilijk gaat, de intramusculaire inspuiting van een corticosteroïde zoals hydrocortisone of methylprednisone laat toe om de duur van de anafylactische reactie te verminderen en vermijd een latere verergering. Het effect treedt echter pas na enkele uren op.
β-2 mimetica via inhalatie kunnen gebruikt worden bij kramp van de luchtpijptakken.
Als de situatie minder ernstig is en de symptomen zich beperken tot de huid, is de toediening van epinefrine niet nodig en zal de injectie van een corticosteroïde, eventueel geassocieerd aan de orale inname of injectie van een H_1 antihistaminicum vaak voldoende zijn.